

CATÀLEG D'EDIFICIS DE MURO DE L'ALCOI

BE DE RELLEVÀNCIA LOCAL DE MURO DE L'ALCOI

Núm. identificació 118

DENOMINACIÓ

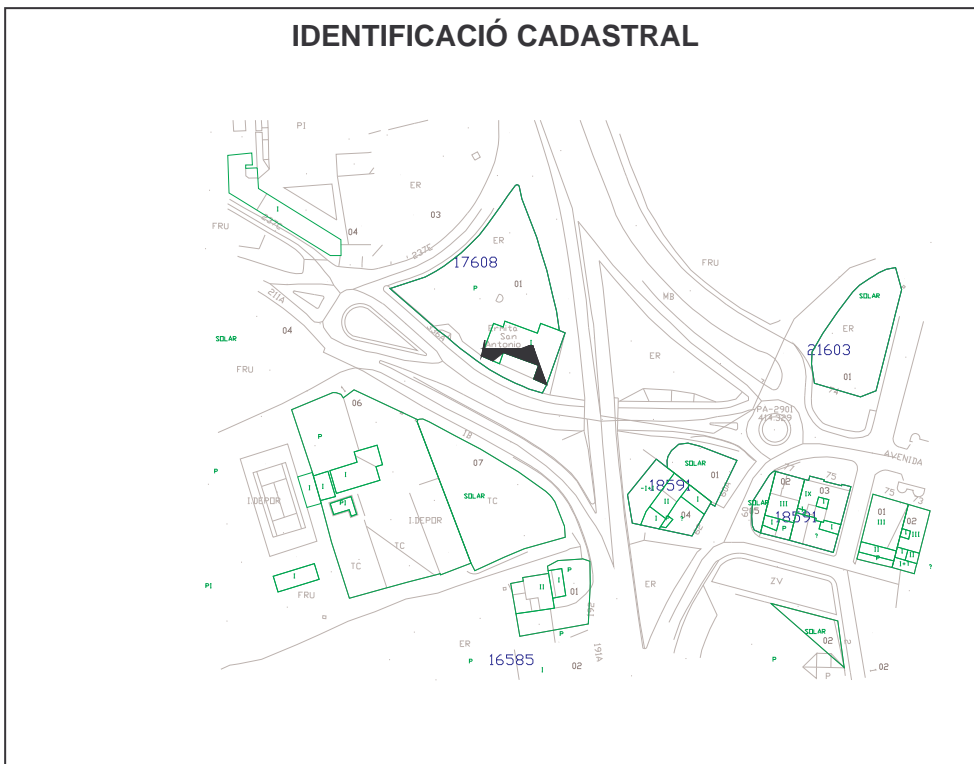
Ermita de Sant Antoni

DESCRIPCIÓ

Edifici construït a l'encreuament d'una via principal: CN340/ carretera d'Agres. Consta d'un pòrtic amb tres arcs senzills a la façana principal i una planta rectangular d'una sola nau. Als laterals s'aprofiten els buits dels contraforts per a obrir quatre capelles a cada costat. La nau central està coberta per una volta buida dividida en quatre trams separats per pilastres i marcs de mig punt. Aquests simulen quatre nervis, a l'intersecció ressalta una part decorada amb motius fets amb algeps. Les capelles s'obrin a la nau central amb un arc de mig punt rematat per un entaulament d'algeps i cobertes per una volta de canó.

DETERMINACIÓ DELS VALORS PATRIMONIALS

- Es pot considerar com un dels edificis religiosos més antics del terme municipal de Muro conservat.
- La seua data de construcció es pot situar entre l'últim terç del segle XVII.
- L'edifici conserva íntegrament tota l'estructura original i els elements arquitectònics més característics.

IDENTIFICACIÓ CADASTRAL

NIVELL DE PROTECCIÓ QUE HI HA	integral PGOU	RÈGIM URBANÍSTIC	PGOU	nucli antic
ESTAT DE CONSERVACIÓ	rehabilitat	RÈGIM JURÍDIC	propietat de l'església	
USOS	religiós	INFORMACIÓ BIBLIOGRÀFICA		
ESTAT D'OCUPACIÓ		INFORMACIÓ DOCUMENTAL		

DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

INFORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

No s'ha trobat cap document que ens parle de la data d'inici de les obres de l'ermita de Sant Antoni, però l'acta del Consell General celebrat al Palau del Comte de Cocentaina, del 17 de gener de 1668, es menciona la necessitat de continuar les obres ja iniciades a l'ermita, comptant amb l'ajuda directa dels veïns.

Del termini de les obres tampoc tenim documentació. Però, durant la visita pastoral del 24 de novembre de 1688 del Sr. Antonio Ferrer y Millán, bisbe de Heliòpolis, ja figurava com a visitada l'ermita de Sant Antoni. En les actes d'aquesta visita consta un inventari dels objectes consistents en un calze daurat amb peu de bronze i patena, un missal nou, una casulla de damasc blanc, amb guarnició de plata, altra de llana roja, dues albes de lli fi, un cobrecalze de calufa de colors, dos faristols per a l'altar, dos canelobres vells, dos estovalles d'altar, dos frontals, un nou blau amb guarnició de plata i altre de lli brodat a colors, una llanera gran per a l'altar major, una ara i una creu vella. A la capella del Sant Crist i en una capelleta negra hi havia una imatge de maçoneria, un frontal amb fil morat amb guarnicions i estovalles per a l'altar.

En el segle XVIII es va realitzar el llenç que presidia l'altar. Representava Sant Antoni de Pàdua amb el Xiquet Jesús i a la part de davall es representava Sant Antoni Abat. El marc era d'estil plateresc blanc i daurat, amb dues ménsules lateral on es deia l'any. Actualment, es deconeix l'autor del llenç.

A les capelles laterals hi havien altars dedicats a San Josep, la Verge dels Desemparats, la Nostra Senyora del Triomph o de la Victòria, les ànimes del purgatori, el Sant Crist, la Verge de la Salut i Sant Francesc de Paula.

Entre la dècada dels quaranta i cinquanta es va reformar l'església. Altres reformes també van ocórrer posteriorment a principis dels noranta amb la reforma de la coberta i de la façana, moment en què es a canviar l'antic taulellet ceràmic per un altre nou.

Ermita de Sant Antoni. Interior

Ermita de Sant Antoni. Capelles laterals